

Motion till riksdagen 2007/08:T480

av Lars Lilja (s)

Järnvägssäkerhet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tydliga och skärpta regler beträffande järnvägssäkerhet.

Motivering

Trafiksäkerhet och säkerhet i flygtrafik är ständigt aktuella ämnen som ofta debatteras. Järnvägssäkerhet diskuteras mer sällan och när det är på tal handlar det ofta om rent tekniska saker som problem med hjulaxlar och liknande. Denna motion vill fästa uppmärksamheten på några andra detaljer.

Inom flygtrafiken är kabinpersonalens viktigaste uppgift att ansvara för säkerheten ombord. Dess antal bestäms av antal platser i flygplanet. I tågtrafiken bemannas tågen av tågmästare med säkerhetsutbildning. Denna utbildning uppdateras årligen. När flera tågmästare tjänstgör på samma tåg har en av dessa huvudansvaret för säkerheten. På senare tid har en ny personalkategori börjat tjänstgöra på tågen. Dessa kallas för tågvärdar. Deras huvudsakliga uppgift är att sköta biljettkontroll. De har dock ingen säkerhetsutbildning. En konsekvens av detta är att det på ett över 300 meter långt tåg med upp till 500 passagerare kan tjänstgöra endast en tågmästare med säkerhetsutbildning. Till sin hjälp kan han då ha en eller två tågvärdar utan säkerhetsutbildning. Detta är inte en tillfredsställande ordning. Det borde vara så att tågets storlek skall avgöra hur mycket personal med säkerhetsutbildning som skall finnas ombord.

Dagens järnvägsvagnar är mycket stabilt byggda och har goda möjligheter att klara en olycka relativt intakta. Problem kan dock uppstå om till exempel en sov- eller liggvagn måste utrymmas. Vagnarna har bara utgång i en änden. Utgången är markerad med en "UT"-skylt i änden av korridoren alldeles under taket. Skulle korridoren av någon anledning rökfyllas syns knappast skylten. Det finns inga markeringar på insidan av kupédörren eller nere vid

Fel! Okänt namn på

golvet i korridoren som talar om var närmaste utgång är. Väljer man fel väg vid utrymning kan det alltså bli så att man kommer till den vagnsände som saknar utgång. Tar man sig då över till nästa vagn kan det vara så att de är kopplade så att ändarna utan utgång står mot varandra. Då har man ytterligare en vagn att ta sig igenom innan man kommer ut. För att förhindra att något sådant inträffar borde vägen till utgången markeras på ett tydligt sätt.

Det torde ankomma på Järnvägsinspektionen att utarbeta tydliga och skärpta regler för säkerheten inom järnvägstrafiken.

Stockholm den 3 oktober 2007

Lars Lilja (s)